

Nr 369.

Av herrar **Brädefors** och **Senander**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 133, angående tilläggspension åt generaldirektören och chefen för telegrafverket greve H. A. Hamilton.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 133 föreslås tilläggspension å 1,000 kronor åt generaldirektören och chefen för telegrafverket greve H. A. Hamilton. Förslaget motiveras med att Hamilton, som i år uppnår 65 års ålder, icke blir berättigad till hel pension som generaldirektör därför att han icke haft förordnanden i civila tjänstepensionsreglementet föreskrivna tiden, 12 år, men på grund av hans långa förtjänstfulla statstjänst, innefattande bl. a. ett mångårigt uppdrag såsom generaldirektörens ställföreträdare, synes det skäligt att han vid sin avgång med 1938 års utgång kommer i åtnjutande av hel pension såsom generaldirektör.

Man kan inte undvika, att detta regeringens förslag ger anledning till vissa reflexioner och jämförelser med pensionsberättigade inom den lägre statstjänarkåren. Därest greve Hamiltons avkortade pension, 8,000 kronor, skulle kunna anses såsom otillräcklig för livets uppehälle, så skulle man kunna försvara regeringens förslag, men när redan detta pensionsbelopp är betydligt mer än två gånger en lägre ordinarie statstjänares årslön, så kan inte den föreslagna tilläggspensionen försvaras ur behovssynpunkt.

De lägre statstjänarna och arbetarna i statens tjänst för vilka erfordras mer än två gånger så lång tjänstetid som generaldirektören, nämligen 30 år, för erhållande av hel pension, får alltid, därest de ej uppnår den för dem föreskrivna tjänstetiden, åtnöja sig med avkortad pension, och detta trots att ur behovssynpunkt sett även helpension för dessa statstjänare är otillräcklig till livets uppehälle. För dessa lägre statstjänare ämnar inte regeringen föreslå tilläggspension i varje särskilt fall för dessa, så att de kan erhålla hel pension även om det skulle fattas några år av den föreskrivna långa tjänstetiden 30 år.

Ännu mera upprörande blir denna regeringens frikostighet gentemot generaldirektörer, när man vet att riksdagen flerfaldiga gånger brutalt har avslagit motionsledes framförda förslag om några hundra kronors årlig pension åt gamla utslitna statens arbetare, vilka dock har haft betydligt längre tjänstetid vid statens verk, än vad som fordras av en generaldirektör för att erhålla 9,000 kronor om året i pension. Ja t. o. m. arbetare, som bevisligen under sin tjänstetid vid statens verk har ådragit sig obotliga sjukdomar, har av riksdagen vägrats pension.

Det är också anmärkningsvärt vilken brådska regeringen har med generaldirektör Hamiltons tilläggspension. Han har ännu inte lämnat sin statstjänst

utan har förordnande under detta år och regeringen tycks vara oviss om han erhåller förlängt förordnande efter detta års utgång.

Enär vi anser den av regeringen föreslagna tilläggspensionen åt generaldirektör Hamilton icke vara av behovet påkallad och ej heller är en rättvis och opartisk tillämpning av pensionsreglementet hemställa vi,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 133
angående tilläggspension åt generaldirektören och chefen för
telegrafverket greve H. A. Hamilton.

Stockholm i februari 1938.

J. H. Brädefors.

K. E. Senander.
